

Bilag 6.1

Strategi for DFS' realkompetencearbejde.

Denne strategi for DFS' realkompetencearbejde skal ses som en konkretisering af Strategi 2007-2008, som blev princip-godkendt af bestyrelsen den 24. august 2007. Desuden er denne strategi mestendels en justering af DFS' strategi for realkompetencearbejdet, som bestyrelsen vedtog i marts 2005.

Institutionsuafhængig vurdering eller ej?

DFS har noteret sig, at den aktuelle lovgivning giver opgaven med at vurdere og anerkende borgernes realkompetence til uddannelsesinstitutionerne. Det bliver udelukkende i forhold til de formelle uddannelsers kompetencemål og/ eller adgangskrav, der skal vurderes. Godkendelse til at udbyde realkompetencevurdering følger retten til at udbyde en given uddannelse. Der bliver således ikke tale om en institutionsuafhængig vurdering. DFS vurderer, at denne tilgang kan have den utilsigtede effekt, at borgerne ikke får en uvildig bedømmelse, idet den enkelte uddannelsesinstitution vil have interesse i at fastholde den enkelte ansøger så længe som muligt i institutionens eget regi.

DFS har fortsat det synspunkt, at den optimale model for vurdering af realkompetence vil være, hvis denne bliver varetaget af en institutionsuafhængig instans. Da lovgivningen har fastlagt en anden model, vil DFS søge at medvirke til, at vurdering og anerkendelse af realkompetence kommer til at ske så hensigtsmæssigt og objektivt som muligt. Desuden vil DFS følge udviklingen og arbejde for, at den evaluering, der er berammet til 2010/2011, vil give et optimalt vidensgrundlag for eventuelle justeringer af lovgivningen.

DFS vil således arbejde for, at en evaluering af den praksis, der nu udvikles på uddannelsesinstitutionerne, inddrager såvel en kvantitativ som en kvalitativ udredning og analyse af:

- Borgernes udbytte af de nye muligheder for anerkendelse af realkompetence.
- Hvilke uddannelsesmønstre der kan aflæses som resultat af realkompetencevurderingerne.
- Om uddannelsesvejene er blevet mere fleksible.
- I hvilket omfang og af hvem ankemuligheden er blevet brugt.
- Hvordan de økonomiske incitamentsstrukturer har fungeret for uddannelsesinstitutionerne.
- Hvordan de lokale, regionale og nationale netværk om voksenvejledning har kunnet bidrage til at sikre borgerne det rette uddannelsesstilbud på baggrund af realkompetencevurdering.
- I hvilket omfang og hvordan uddannelsesinstitutionerne i øvrigt har etableret samarbejde på tværs.

Hvis evalueringen viser, at der eksisterer institutionel protektionisme, vil DFS med fornyet styrke arbejde for, at der etableres et system for institutionsuafhængig realkompetencevurdering og anerkendelse.

Voksenvejledning.

I forhold til voksenvejledningen vil DFS følge udviklingen nøje, idet folkeoplysningen kun i meget begrænset omfang er tænkt ind i voksenvejledningsinitiativerne. Det betyder, at vi fortsat skal kæmpe for at gøre politikere, arbejdsmarkedets parter og det formelle uddannelsessystem opmærksom på, hvad vi kan og vil – både på centralt og decentralt niveau, idet voksenvejledningen bliver organiseret som lokale netværkssamarbejder. Specifikt vil vi følge, hvordan opgaven med at vejlede i forhold til mulighederne for realkompetenceprocesser bliver varetaget.

Strategien i øvrigt.

DFS vil arbejde for fortsat at være en anerkendt national og international interessent på realkompetencefeltet, og vi vil fortsat leve op til vores rolle som koordinator af folkeoplysningens realkompetencearbejde. Konkret vil DFS også fortsat understøtte medlemsorganisationernes arbejde med realkompetence ved at fastholde, vedligeholde og udvikle Realkompetenceforum og hjemmesiden om realkompetence. Endvidere vil DFS fortsat prioritere at gå ind i projekter blandt vores medlemsorganisationer, der arbejder med afklaring og dokumentation af den realkompetence, der udvikles igennem deltagelse i folkeoplysende aktiviteter.

Eksternt vil DFS fortsat indgå i samarbejde og netværk med aktører fra andre sektorer, for eksempel de øvrige 3. sektor-aktører, det formelle uddannelsessystem og det videnscenter om realkompetence, der etableres ultimo 2007.

En særlig opgave bliver at informere kommunerne om de nye muligheder, der bl.a. ligger i Undervisningsministeriets model for realkompetencedokumentation. I sammenhæng hermed er det vigtigt at sikre, at der bliver flere og flere, der kan klare sparringpartnerrollen, således at der kommer kvalitet i den lokale indsats.